

Oponentský posudek bakalářské práce Radky Šobrové

Tradiční indické oděvy

FFUK, 2011, obor studia : indologie se specializací hindština

Radka Šobrová podala ve své bakalářské práci ucelený přehled indického tradičního odívání od nejstarší doby přes období Britské Indie po dnešek (kap. 2), technologie výroby (kap. 3) a odívání z hlediska pohlaví, věku a příležitosti (kap. 4). Samotnému pojednání o indických textilích a oděvech je předesláno pojednání obecné z antropologického hlediska (kap. 1). Práce je doplněna vhodně zvolenou obrazovou přílohou a slovníčkem indických pojmů. Za nejhodnotnější považuji kapitolu 3 o výrobě oděvních materiálů (materiály, barvení, zdobení včetně slovníčku pojmů zdobení látky, na které často narážíme při překládání) a kapitolu 4, v níž jsou mimo jiné popsány způsoby vázání sárí. Škoda, že autorka nezařadila též přehled názvů a tvarů různých náušnic a náramků.

Autorka má pravdu, když na s. 5 uvádí, že se informace o indických oděvech těžce hledají a ty, které jsou k dispozici, bývají nepodložené a obsahují mnoho chyb. Zde by však bylo na místě zmínit se aspoň o některých z těch, které má autorka na mysli. A tím se dostávám k největšímu nedostatku práce, téměř úplné absenci odkazů na použitou literaturu.

Je zřejmé, že části práce, hlavně praktické postřehy o materiálech, ozdobách a úpravách sárí, pocházejí z autorčiných vlastních pozorování a z rozhovorů s lidmi znalými věci. To považuji za největší klad práce. Čerpala však i z různých materiálů, uvedených v bibliografii, a ty by měly být řádně citovány na příslušných místech, zatímco odkaz se dokonce neobjevil ani u některých přímých citátů (např. s. 10).

Kromě toho se v práci vyskytují překlepy, pravopisné chyby, nepřesnosti a stylistické neobratnosti.

Pravopisné chyby: hned v Úvodu s. 5, aj.

Drobné nepřesnosti: salvár-kamíz byl běžný před dosažením nezávislosti v Paňdžábu; s přílivem uprchlíků se rozšířil po Indii, evidentně pro svou praktičnost. – Turban není pargí, ale pagrí. – Muslimské ženy nosily před nezávislostí i po ní většinou garáru, což není totéž co salvár; nyní garára mizí asi pro svou nepraktičnost. Muslimský kamíz má mít vždy dlouhé rukávy, nosil se i ke garáře. Muslimská dupatta je větší než hinduistická.

Stylistické neobratnosti: zbytečné používání trpného rodu (s. 22: „proč je nošena nevěstami“, s. 30: „tak je stále nošen“).

Práci navrhuji k obhajobě, navrhuji hodnocení „velmi dobře.“

V Praze 14. 6. 2011

PhDr. Dagmar Marková, CSc.